

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

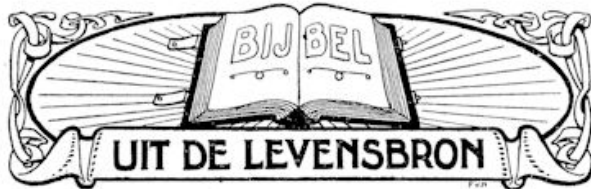
ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES:

JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: B. WESTERA, Dr. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, Dr. J. VAN DER VALK, P. DE ZEEUW J.GZN.

Redactie-Adres: REDACTIE „MEISJESLEVEN” te BAARN — Uitgave: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH JBZN. te BAARN

Verschijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.75 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

ZIEN EN GELOOVEN.

Breng uwen vinger hier, en zie Mijne handen, en breng uwe hand en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongeloozig, maar geloovig. Joh. 20: 27b.

Thomas moet kunnen gelooven zonder zien. Hij is zóólang in Jezus' nabijheid geweest; hij heeft den Heiland hooren getuigen van Zijn lijden en van Zijn opstanding; hij heeft Jezus erkend als de Zone Gods; hij moet nu, zonder zien, kunnen gelooven, dat Jezus wel waarlijk is opgestaan.

Maar Thomas zàl zien.

Hij is een van de Apostelen, die later moeten kunnen getuigen van wat hun oogen gezien en wat hun handen getast hebben.

Thomas zàl zien, al is hij ook ongeloozig en wankelmoedig. Jezus laat nooit een ongeloozig discipel aan zijn lot over; ook als hij ongeloozig is, blijft hij een discipel.

Wat een vreugde voor Thomas, als hij den Heiland mag ontmoeten. 't Paaschfeest, het opstandingsfeest, heeft hem niet blij en gelukkig gemaakt, vond hem in rouw en droefenis. Wel heeft hij gehoord, dat Jezus uit den dood verzezen is, maar die blijde boodschap moet niet alleen *gehoord*, ze moet ook *aanvaard* worden, zal ze gelukkig kunnen maken. Wij mogen dat niet vergeten.

't Baat ons niet, of wij al hooren, dat Jezus is opgestaan, als wij voor ons zelf die opstanding niet *ervaren*, er door het geloof geen deel aan krijgen.

Hoe heerlijk is het, dat de opgestane Heiland ons in ons ongelooft te hulp komt; hoe heerlijk, dat Hij ons niet laat blijven in den donkeren nacht.

Als Thomas met de discipelen vergaderd is, komt de Heiland.

Let er wel op: *eerst* moet Thomas met de discipelen vergaderd zijn.

Als hij alleen blijft rondzwerven, alleen en verlaten toegeeft aan zijn rouw en smart, komt Jezus niet tot hem.

In den kring der discipelen moet Thomas zijn, en moeten ook wij zijn, als wij van den Heere een rijken zegen willen ontvangen.

Zeker, de Heere kan ons ook zegenen, als wij alleen zijn en Hij doet dat ook wel, maar wij mogen toch niet vergeten, dat Hij komt, zeker komt, tot Zijn gemeente, die Hij kocht met Zijn bloed.

Als wij met Hem, het Hoofd, waarlijk in gemeenschap willen komen, moeten wij ons voegen bij Zijn lichaam. In 't midden van de discipelen mag Thomas de woorden van den Heiland hooren: „Breng uwen vinger hier, en zie Mijne handen, en breng uwe hand, en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongeloozig, maar geloovig.”

Gelukkige Thomas.

Neen, hij komt niet, om te doen, wat Jezus hem gezegd heeft. Hij heeft het niet meer noodig. Eén ding kan hij nog doen, hij kan neerknielen, om het uit te jubelen: mijn Heere en mijn God.

Thomas gelooft in den opgestanen Heiland.

* * *

Wat denken wij nu van den „ongeloovigen” Thomas?

We doen beter, een andere vraag te stellen.

Wat denken wij van ons-zelf?

Zijn wij altijd de bezitters van dat sterke geloof, dat bergen kan verzetten?

Komt er nooit bange twijfel in ons hart? Dwalen wij nooit om in den duisteren nacht?

O, ons ongeloovig hart, dat altijd weer zich verzet tegen de aanvaarding van het aanbod der liefde! Ons ongeloovig hart, dat steeds weer twijfelt aan Jezus' trouw.

Gelukkig, Jezus kent ons. Hij weet, wie we zijn. Hij kent onze ongeloovigheid, onze twijfelmoedigheid, onze kleine gedachten van Hem en van Zijn liefde.

Hij komt ons te hulp. Hij overtuigt ons, toont ons aan, maakt ons gewillig, om te aanvaarden, maakt ons gewillig, om Hem aan het werk te laten.

Zijn onze zonden niet te groot, om vergeven te worden?

Jezus antwoordt: Zie Mijn handen. Zie Mijn zijde.

Die handen en die zijde getuigen van Zijn bitter lijden en van Zijn smadelijken dood. Ze getuigen evenzeer van Zijn opstanding.

Kan Jezus *mij* liefhebben?

Jezus antwoordt: Zie Mijn handen. Zie Mijn zijde.

Zóó lief had Hij ons, dat Hij voor ons in den dood ging. Zijn handen, Zijn zijde, bewijzen het ons.

Kan Jezus mij redden?

Jezus antwoordt: Zie Mijn handen. Zie Mijn zijde.

Gestorven aan 't kruis, begraven en gesloten in 't graf achter den steen, staat Hij op, Hij, de Zone Gods, door eigen kracht; overwint Hij dood en hel.

Hij is machtig, Hij is gewillig ook, om te redden en te verlossen.

Maar *zie* dan ook.

Zie den Heiland in het geloof. Werp u voor Hem neer. Maak Hem tot uw zeker bezit, door Zijn zeker bezit te worden. Roep met Thomas: mijn Heere en mijn God.

Zie, zóó wil Jezus het.

Wat hebt ge er aan, of ge al weet, dat een zekere Jezus eenmaal heeft geleefd en is gestorven? Wat hebt ge er aan, of ge al weet, dat Hij uit de dooden is opgestaan?

Gij moet weten, dat Hij *uw* Jezus is, de uwe voor tijd en eeuwigheid. Gij moet weten, dat Hij voor *u* den dood overwon, voor *u* is opgestaan ten derden dage naar de Schriften.

Weet ge dat al?

Alleen als ge dat weet, verstaat ge iets van den zielsjubel van een Thomas: mijn Heere en mijn God.

* * *

De Heere wil Thomas niet ongeloovig zien. Die ongeloovigheid beledigt Hem en tast Hem aan in Zijn eere.

Denkt ge daar wel eens aan?

Als iemand ons zegt, dat hij ons niet meer gelooft, gevoelen we ons beledigd. Wij meenden 't zoo goed, niet waar, we spraken de waarheid, en nu beschuldigt men ons van leugen en bedrog. Dit kunnen wij niet dulden. Jezus wil ons niet ongeloovig zien, want ons ongeloof is zonde en met de zonde kan Hij geen gemeenschap hebben.

Vandaar dan ook Zijn bestraffend woord tot Thomas.

Jezus wil ons niet ongeloovig zien, want dat ongeloof plaatst zich tusschen Hem en ons. Dat ongeloof verhindert ons, Hem als *onzen* Verlosser, *onzen* Zaligmaker, *onzen* Jezus te aanvaarden.

Daarom moeten wij ons over ons ongeloof schamen en ons voor God verootmoedigen.

Hoe dichter wij bij Jezus zijn, hoe nauwer wij ons aan Hem verbonden gevoelen, hoe beter wij zullen kunnen strijden tegen ons ongeloof.

Zie dan Jezus, *zie* de teekenen Zijner wonden, *zie* Zijn liefde en goedheid en wees niet langer ongeloovig, maar geloovig.

Dan verblijdt de Heiland zich en wij zullen er varen, dat het om ons licht wordt.

Dan eerst krijgen we deel aan den opstandingsjubel: De Heere is waarlijk opgestaan. Hij is van Simon gezien.

En in ons hart zal het klinken: Hij is ook gezien van *mij*.

K.

XII.

December bracht de verrassing van een vroegen winter, met genoeg vorst om 't rijden op de ijsbanen mogelijk te maken.

De Woensdag, bestemd voor 't gaan naar mevrouw Duplessy, vond hen allen op de ijsbaan: mevrouw zelf met haar neef; Hannie met Stien en Jan als cavalier; en Meta de Vrieze met haar broer, die student was in Leiden. Frieda was wat laat; toen ze eindelijk kwam reden Hans Harders en de jonge De Vrieze tegelijk op haar af, om hun geleide te presentereen.

Ze nam dat van De Vrieze aan, Hans een tikje